

Nemzetközi Szolidaritási Reflexió

Boldogasszony iskolanővérek

Shalom

Oktatást mindenkinek

2015. május

Bevezetés

“Az tanulás jog, csakúgy, mint a megfelelő ételhez való jog vagy, hogy tető legyen a fejünk fölött. Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 1948. évi 26. cikkelye kimondja, hogy mindenkinek joga van a tanuláshoz. A tanulás nem csupán jog, hanem útlevele az emberi fejlődéshez. Ajtókat nyit, és kiterjeszti a lehetőségeket és szabadságot. Hozzájárul a béke erősítéséhez és gazdasági növekedéshez, továbbá az egészségesebb élethez és a szegénység csökkentéséhez. Az EFA (Oktatást Mindenkinek) végső célja a fenntartható fejlődés.”
([Education for All](#)), ENSZ Globális Kérdések)

Az EFA 2014-es vizsgálati jelentésében az UNESCO megállapította: „A világ 650 általános iskolás korú gyermekéből legkevesebb 250 millió nem tanulja meg az írás és matematika alapjait. Közülük majdnem 120 milliónak csekély vagy egyáltalán semmilyen elemi iskolai oktatásban nincs részük, miután még a 4. osztályig sem jutnak el. A fennmaradó 130 millió legalább 4 évet tölt el az elemi iskolában, de nem érnek el minimális képzettségi szintet sem.”
Hogy mennyi ismeretre tesz szert egy gyermek nagy mértékben befolyásolja az öröklött lemaradás, amely a szegénységgel és az egyenlőség szélsőséges mértékű hiányával jár együtt.

Imádságra hívás

Jézus, Tanítónk, tégy minket képessé arra, hogy könyörületességgel meghalljuk a világ tanulatlan millióinak kiáltását, akik naponta folyamodnak alapvető jogaikért. Segíts nekünk, hogy a Te szavaid és szellemiséged tanítson minket, hogy a gyermekeket a szívünkbe tudjuk fogadni.

Tapasztalat

A Boldogasszony Gimnázium a nepáli Bandipurban több, mint 830 diákot tanít a bölcsődétől a 12. osztályig. Ezek a diákok, miután a világ egyik legkevésbé fejlett országában élnek, nagyon kispénzűek, anyagi forrásaik nem elégségesek. A következő esetre, amely a gyermekek korlátait és tanulás utáni vágyát mutatja be, amelyre több száz példa van.

Maga mögött hagyva az ND iskola területét Suraj megmászta a hosszú lépcsősort a fokokat egyenként szedve, mint egy totyogó gyermek, aki most tanulja a lépcsőzést. Az egyik tanár követte őt bérelt szobájához, hogy megnézzé, hogy van. Ismert volt, hogy ez a 11. osztályos ösztöndíjas tanuló egyedül élt egy kicsi, sötét szobában, ahol főzött, evett, tanult és aludt. Hogy bent maradhasson az ND iskolában, étrendjét rizsre és édesanyja tanyájáról (kétórás gyalogútra az iskolától, melyet minden szombaton megtett) származó zöldségre és teára korlátozta. Meg tudta venni a könyveket és be tudta fizetni a minimális iskolai díjakat vagy ételt vett. Suraj sárgaságtól és alultápláltságtól szenvedett a nem megfelelő higiénia, hiányos táplálkozás és elégtelen orvosi ellátás miatt. Nem kért kollégiumi elhelyezést, mert nem terhelhette édesanyját ennek költségeivel.

Egy hetes otthoni pihenés és megfelelő orvosi ellátás után visszatért a iskolába és elhelyezést kapott a fiú kollégiumban, ahol tápláló ételekhez jutott és a családját csak minimális költséggel terhelte. Suraj továbbra is tanulni szeretne. Miután kiváló eredménnyel befejezte a Boldogasszony iskolát, teljes állami ösztöndíjat kapott, hogy mezőgazdaságtanból szerezzen főiskolai diplomát. Történetére jó visszagondolni. A SSND nővérek kellő időben a megfelelő helyen voltak, hogy jó tanácsokkal és a válságos időpontban kellő támogatással hathassanak egy életútra.

Reflexió

Iskolanővérként és oktatóként teljes mértékben szem előtt tartjuk küldetésünket, hogy a világot a tanításon keresztül változtassuk meg. Az oktatás a túlélés kulcsa elszegényedett milliók, elnyomott emberek számára számtalan helyen. Kulcsfontosságú a világ legszegényebbjeinek fejlődéséhez.

Az írás emlékeztet minket: “Engedjétek hozzám a gyermekeket.” Hogyan reagálunk az óriás kihívásra, hogy behatárolt lehetőségeinkkel biztosítsunk “oktatást mindenkinek?”

Assisi Szent Ferenc emlékeztet minket: “Kezdjétek azzal, ami szükséges; aztán tegyétek, ami lehetséges; és hirtelen a lehetetlent viszitek végbe.” Mi gátol bennünket abban, hogy ott, és ahogy vagyunk ebben a pillanatban tegyük a szükségeset, a lehetségest és a lehetetlent?

Cselekvés

Nézzetek körül. Vannak-e közösségi csoportok, akik bátorítást és útmutatást keresnek, hogy közösségeikben az igazságért és reményért indítsanak programot? Vannak-e diákok, akik nyitottak és önkéntes munkát vállalnának ilyen és más projektekből?

Vannak-e lehetőségek olyan internetes oldalakon, mint a [MoveOn](#), [SumOfUs](#), [UVltraViolet](#), amelyek reagálásra készíthetnek bennünket petíciókon, felméréseken, levélírási kampányokon és telefonhívásokon keresztül? Nyílt lélekkel olvassuk-e az SSND és *Shalom* hírleveleket?

A mindenkit megillető oktatás még azokat is magába foglalja, akik hosszú ideje és keményen dolgoztak az oktatás területén. Folytatjuk-e a tanulást és kutatjuk-e a tudományt, technikát, ökológiát, teológiát és gazdaságtant?

Záró imádság

Szerető Tanító, vezess minket, hogy segítsük azokat, akik a perifériára szorultak, akik elvesztették a tanulás és a jobb jövő iránti reményüket. **Válasz:** Engedd, hogy könyörületes szívünkben lakozzanak.

- Minden kizsákmányoltért és elnyomottért, akiknek most kenyér kell.
- Minden kizsákmányoltért és elnyomottért, akik most háborús övezetekben véreznek.
- Minden kizsákmányoltért és elnyomottért, akiknek most nincs vizük és áramuk.
- Minden kizsákmányoltért és elnyomottért, akik most az utcán élnek.
- Minden kizsákmányoltért és elnyomottért, akik most az árnyékban rejtőznek igazolvány nélkül, ami megmutatná „hová tartozom”.
- Minden kizsákmányoltért és elnyomottért, akik most tudják, hogy nem megfelelő a színük, a nemük, nemzeti, törzsi vagy etnikai csoportjuk.

- Minden kizsákmányoltért és elnyomottért, akiket most teherautók platóján, hajók rakterében, olcsó szállók szobáiban vagy luxuslakásokban vertek bilincsbe.
- Mindenkiért, akik éheznek és szomjaznak az igazságot.

*Készítette. Barbara Soete nővér, CP-Nepal a Nemzetközi Shalom Irodának, Roma, Olaszország
Grafikai terv Gen Cassani, SSND; Akvarell térkép: Elena Romanova*